

Враховуючи підходи науковців до трактування поняття «факторинг», вважаємо, що факторинг – це фінансова операція з перевідступлення спеціалізованій фінансовій установі або банку права вимоги боргового зобов'язання, яке виникає в ході господарської діяльності між покупцем і продавцем в процесі реалізації товарів, робіт, послуг.

Згідно даного рисунку бачимо що суб'єктами факторингу є три сторони: фактор, факторант (постачальник) та дебітор (боржник). При цьому вплив на здійснення факторингової операції має лише фактор, або факторант, оскільки дебітор отримує лише повідомлення про зміну особи, що має право вимоги.

Дубей Лідія Володимирівна, *магістрантка,*
Свірський Володимир Степанович, *к.е.н., доцент,*
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

ФІНАНСОВІ ЧИННИКИ КРИЗОВИХ ЯВИЩ В ГЛОБАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Зростання масштабів і ролі фінансового сектора в глобальній економіці протягом останніх десятиліть супроводжувалося значною нестабільністю його функціонування і перманентним виникненням фінансових криз. Ці кризи призводили до значних та тривалих рецесій в економіці. Водночас, саме вони засвідчили, яке важливе значення для соціально-економічного розвитку як окремої держави, так і глобальної економіки має фінансовий сектор.

Фінансовий сектор, здійснюючи акумуляцію та ефективно розміщення фінансових ресурсів, забезпечує розвиток державного та реального секторів економіки, сприяє макроекономічній стабільності та розвитку домогосподарств, впливаючи таким чином на прискорення темпів економічного зростання. Водночас, досягнувши певної межі свого розвитку, фінансовий сектор змінює позитивний характер свого впливу на економіку на протилежний. Цю особливість відмічав ще Х. Мінські, який у рамках своєї „гіпотези фінансової нестабільності”, довів, що підвищення конкуренції у фінансовому секторі та запровадження фінансових інновацій можливе лише до певної межі [1]. Нині ці міркування підтримують чимало вчених та економістів, зокрема І. Левіна [2, с. 65], З. Луцишин [3, с. 181], Д. Сорос [4, с. 378-379], Д. Стігліц [5, с. 318] та інші. Світова фінансова криза 2007-2009 рр., що призвела до рецесії глобальної економіки, була спровокована надмірним зростанням показника фінансової глибини (відношення сукупних пасивів інституцій фінансового сектора до ВВП) у порівнянні з розвитком реального сектору економіки. Бурхливий розвиток фінансового сектору призвів до системної недооцінки ризиків, утворення «фінансових бульбашок», підвищення нестабільності та нездатності протистояти зовнішнім шокам фінансовими секторами як розвинутих країн, так і країн, що розвиваються.

Неоднозначним для економічного розвитку країн виявився і вплив фінансової глобалізації, що проявляється, насамперед, у фінансовій

лібералізації. Незважаючи на те, що в цілому міжнародна фінансова інтеграція та лібералізація руху капіталу асоціюється із зростанням ВВП, у дослідженні, яким було охоплено 57 країн за період 20-25 років, ця теза не отримала емпіричного підтвердження [6]. Фінансова глобалізація та лібералізація дедалі частіше розглядаються одними із причин виникнення фінансових криз [7, с. 33]. За відсутності розвиненого фінансового сектора, адекватного механізму нагляду та регулювання, слабкого захисту прав інвесторів, низької якості корпоративного управління, транспарентності обліку та звітності, а також нестабільності світового фінансового середовища, фінансова лібералізація не чинить позитивного впливу на розвиток економіки країни, а натомість підвищує її вразливість до фінансових криз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Minsky H. *The Financial Instability Hypothesis* / *The Jerome Levy Economics Institute of Bard College Working Paper*. 1992. № 74. 10 p.
2. Левина И. Г. *О двойственной природе финансового сектора* / *Вестник Московского университета. Серия 6. Экономика*. 2007. № 2. С. 54–69.
3. Луцишин З. О. *Трансформація світової фінансової системи в умовах глобалізації* : [монографія]. К. : Видавничий центр "Друк", 2002. 320 с.
4. Сорос Д. *Открытое общество. Реформируя глобальный капитализм: пер. с англ.* / М. : Некоммерческий фонд поддержки культуры, образования и новых информационных технологий, 2001. 458 с.
5. Доклад Стиглица. *О реформе международной финансовой системы: уроки глобального кризиса. Доклад комиссии финансовых экспертов ООН* / [Пер. с англ. Ю. М. Юмашева]. М. : *Международ. отношения*. 2010. 328 с.
6. Edison H. *International Financial Integration and Economic Growth* / *NBER Working Paper*. 2002. № 9164. 40 p.
7. Ковалёв В. В., Красавина Л. Н. *Проблемы предупреждения кризисов на финансовом рынке* : [монография]. М. *Финансы и статистика*, 2008. 184 с.

**Капушак Оксана Михайлівна, магістрантка,
Вакун Оксана Володимирівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів**

РЕЗЕРВНИЙ КАПІТАЛ В СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНИХ КАТЕГОРІЙ ТА ОБ'ЄКТІВ ОБЛІКУ

В разі настання страхового випадку не всі витрати підприємства покриваються за рахунок страхового відшкодування. Існує також частина витрат, яка не покривається страховим відшкодуванням. За таких умов суб'єкт господарювання повинен якнайшвидше знайти можливості відновлення своїх активів та нормального функціонування використовуючи внутрішнє страхування. Для таких потреб на підприємстві необхідно створювати внутрішній страховий фонд в межах резервного капіталу.

Деякі економісти замість поняття «капітал» вживають поняття «фонди». Обидві категорії мають право на існування, тим більше, що вони не є тотожними.